

ההלו! ההלו!

השופט של ישראל מאיגרא רמא של נצחון היסטורי לכירא עמיקתא של התערעות כל לית.

ענייני החוק יישארו בידי האיש שכהן בתפקיד זה בת קופה שבה התמוטטה האהדה לישראל בכל הארצות הידיות, עד שמיליוני ידידים לשעבר באותן ארצות מפקים עתה בפה מלא בעצם זכות הקיום של מדינתנו.

ענייני ההסברה יישארו בידי ישראל גלילי. בראש הממשלה תעמוד הגננת הלאומית, שבתקופתה הונתה לא התקרבה אף במיליון מטר אחד לקראת פיתרון שז שום בעייה, וכל כוחה בשנינון המליצות המקובלות ביותר על ההמונים.

כל אוסף הכישלונות הזה יישאר על כנו. זה טבעי. כי הרי בכך רצה העם, כאשר הצביע בקלפי.

אבל איך נבחרים השרים החדשים? מפלגה פלוגית רוצה למסור משרד חשוב לעסקן זקן,

הלו! הלו! כן, פנייה מדבר. מה הם רוצים? משרד העבודה? כסדר, אבל בלי עבודות ציבוריות. השקנעתי לתת להם לבנות כבישים? זה כסף! ובכן, את העבודות הציבוריות נעביר למשרד השיכון. שם בונים ממילא. כך זה יישאר אצלנו.

הלו! הלו! כן, כאן פנייה, מה, אלה רוצים זוקא את השיכון? לא איכפת לנו, אבל בבקשה, בלי מיפעל הבנייה. נעביר אותו למשרד הפיתוח. שיישאר בידינו.

הלו! הלו! סיתוח? לא בא בחשבון. רק אם נוציא משם את כל החברות הגדולות. אפשר לצרף למשרד-המס-הירוהתעשייה. זה תעשייה, לא?

הלו! הלו. מיסחרותעשייה גנחיל? לא בא בחשבון. בעצם, זה אפשרי. בתנאי שנעביר את כל ענייני הכספים משם למשרד-האוצר. זה יישאר בידיים שלי.

הלו! הלו. הספרדים רוצים את הסעד? לא בא בחשבון. שם הולך המון כסף. מכסימום הם יכולים לקבל את המיטרה. שם השר לא קובע כלום, ממילא. ברוך השם, יש לנו מפעל כללי משלנו.

הלו! הלו. בריאות? גנחיל? השתגעו כבר לגמרי? בריאות זה קופת-חולים, חביבי. זה שלנו. אי-אפשר לתת את זה לימין. אבל מה? הם יכולים לקבל את הבריאות, בתנאי שנוציא משם את כל ענייני קופות-החולים, עם כל הכסף. זה יכול ללכת למשרד-האוצר. הרי זה הכל כסף.

הלו! הלו. לא בא בחשבון, אי-אפשר לתת להם לשלוט על רבבות מורים. קינדערלאך, זה שילטון. או חינוך נשאר אצלנו. שמעון? לא, יותר טוב יגאל. לשמעון אפשר לתת קליטת עלייה. מי שיקבל את זה, יתחרבן, חה-חה.

הלו! הלו. או ככה, נעביר חלק מהפיתוח למיסחר ותעשייה, וחלק לאוצר, ואת השאר ניתן לגנחיל, יחד עם משהו מן התיירות. קול לא צריך כלכך הרבה. כסדר, אפשר לפצות את קול ולתת לו חלק מהחקלאות, אולי את שמורות הטבע. לחקלאות נוסף משהו מהפיתוח, לא נורא. ואת התיירות אפשר להפריד מן החינוך. זה ממילא לא חשוב, ולתת לתיירות, בתנאי שנעביר את בתי-המלון לתחבורה. הרי צריכים לנסוע לשם. זה טוב בשביל אגד. משהו ממשרד-התחבורה אפשר להעביר לרואר. ואת העבריים הצעירים מן הסעד למשפטים, כדי שהדתיים לא יקבלו יותר מדי. ואם גנחיל רוצה עוד משהו, אפשר להעביר את...

★ ★ ★

כ, בערב, התנהלו השבוע השיחות בטלפון של השר פינחס ספיר.

מצחק? אולי. אבל צוחקים מאיתנו.

כי את ממשלתנו שלנו מרכיבים עכשיו נצויה רה כזאת!

את הממשלה שעליה יוטל לנהל את המדינה במשך ארבע השנים הקרובות, שתהינה הגורלית ביותר בחיי המדינה. **ממשלה שתקבע אם נתייחס אל המלחמה הבאה כאל דבר מובן מאליה, או אם נעשה משהו — משהו! — כדי למנוע מלחמה זו, בה ימותו מאות או אלפי בני-אדם המתהלכים היום בקרבנו צוחקים ועלויים.**

ממשלה שבה יהיה תלוי, אולי, אם נסיון מפואר זה, ששמו ישראל, יסתיים בחורבן בית שלשי, או יהפוך עובד דת-קבע במרחב זה.

ממשלה שגישתה הכלכלית תגזור עלינו מיתון חדש, או תתן לנו כמה שנים של שיגשוג וחיי-רחצה.

ממשלה של מדינה, לא הנהלה של חנות-מכולת.

★ ★ ★

מ, יהיו השרים בממשלה זו? איך הם נבחרים לכהונה רמה זו?

22 או 23 בני-אדם. הם לא יהיו רק מנהלים טובים או כושלים של ענייני התיירות, החקלאות, המשפטים. הם יהיו גם את הקבוצה שתכריע ברוב-קולות על ענייני-הגורל של דורנו, עמנו, מדינתנו. ובעקיפין גם של כמה מדינות אחרות, ואולי של העולם כולו. מלחמת-העולם השלישית (והסופית) עלולה לפרוץ גם במרחב זה.

★ ★ ★

ובכן, איך הם נבחרים?

איני מתכוון לאנשי-הקבע. יש בעלי-חזקה, שתפקידם אינו קשור בשום מאזן של הצלחה או כישלון.

ענייני הביטחון יישארו בידי האיש שביהן בתפקיד זה בתקופה שבה התדרדר הביטחון

המיועדת: גם סנילים ומוזוזזתינו?

שחבריו צוחקים ממנו מאחורי גבו, ושאינו אלא גרוטאה המזכירה הצלחות של ימים עברו.

מפלגה אלמונית מתכנתת למסור משרד ממשלתי חשוב לידי אדם שאינו מסוגל לנהל קיוסק, אבל המצטיין בהסתת אספסוף בשוק.

מפלגה שלמונית רוצה למסור כהונה של שר לאדם שסרח כמה פעמים לעיני כל, ששום מנהל-בנק לא היה מוסר בידי ניהול סניף, אך שיש לו קבוצת-לחץ רצינית ביותר. וכן הלאה.

שרי ישראל. האנשים שיחליטו על מלחמה ושלום. על חיים ומוות. על תקומה וחורבן.

★ ★ ★

ב, תוך הבדיחה הכללית יש כמה בדיחות מיוחדות. לפני פחות משנה שמעתי את יעקב חזן בכנסת מתחנן בפומבי בפני בגין שיעשה חסד ויואל להישאר בממשלת הליכוד-הלאומי.

במערכת הבחירות הצהירו ראשי המערך בקול רם שהם חותרים לקואליציה מקור אל קור, ושום ציוץ נגדי לא בא מצד מפ"ם.

איזה עיקרון מעקרונותיה לא מכרה מפ"ם תמורת נזיד העושים של ישיבה בממשלה ובמערך?

(וחרי רק השבוע הצביעה מפ"ם ביד גאה למען השרד של גולדה מאיר לנשיא נכסון, שהחריד וזיעזע את אחרון אוהדי מפ"ם כארץ צות-הברית ובעולם כולו!)

מדיניות של סיפוח. התחלות. תמיכה בסיגון. כל זה היה בסדר. כל זה אפשר היה לבלוע, למען האחדות הלאומית בשעת חירום.

אבל לא מסירת תיק הדואר בידי גנחיל. או תיק הבריאות. חלילה. זה לא. זה נורא מדי.

ייתכן ששותפות המערך-גנחיל מובילה את המדינה לירדן חורבן. מילא. אבל שלא ייפגעו בינתיים הערכים החלוציים-הסתדרותיים-הקיי פתיחולימיים.

★ ★ ★

הבדיחה הנגדית, שאינה פחות עצובה. הבדיחה של גנחיל.

גנחיל נעלבה קשות. רצו לתת לה את משרד-הדואר. איזה עלבון!

איך אפשר לדרוש מחיים לנדאן, או מיוחנן באדר, לקבל על עצמו תפקיד משפיל כזה?

אמנם, משרד-הדואר הוא אחד השרותים החשובים יותר לכל אורח. אמנם, כל אורח מייחל ליום שבו יעמוד בראש הדואר שר בעל מעוף וכושר, שיעביר אותנו סוף-סוף לעידן הטלפונים והמיברקה של המאה ה-20. אמנם, קשה לתאר אתגר מעשי גדול יותר לאיש נמרץ מאשר לבנות מחדש משרד טכנולוגי זה, בעל התקציב העצום, ולהוכיח בכך את כישורנו האישי.

אבל לא גנחיל. תודה רבה. מי שעוסק בשתי גדות הירדן ומלכות ישראל, אין דעתו פנוייה להכלים, כגון אירגון השירותים הבסיסיים לאזרח.

הרי זה עלבון אף לדרוש דבר כזה ממנו!

★ ★ ★

א, זמרים שאין מה לעשות. שכך זה צריך להיות. שוהו מחיר הדמוקרטיה.

לא דובים ולא יערי. אין לזה שום קשר עם דמוקרטיה. וגם לא עם מיסטר רבי-מפלגתי.

יש לזה קשר עם המישטר המיוחד שאוחז ירשה מדינת-ישראל מהקונגרסים הציוניים. מיסטר שאין בו ממשלה של ממש, ולא כנסת של ממש. אלא רק פדרציה של מנגנוני-מפלגות סרטניים.

במישטר דמוקרטי אמיתי, פלוראליסטי ורבי מפלגתי, יש לתת לראש הרשות המבצעת את האפשרות להרכיב צוות מוכשר, צוות שהוא מסוגל לעבוד עמו, ושחבריו מתאימים לתסי קידים הממלכתיים המוטלים עליהם.

במימשל הנשיאותי האמריקאי (העולה, לדעתי, על המימ של הנהוג אצלנו) נמצא פיתרון פשוט. הנשיא החוק מרכיב את הממשלה כראות עיניו. הפרלמנט החוק יכול לאשר אי לסכל את מעשיה של ממשלה זו. זה פועל מצויין.

אבל גם בממשל הבריטי, בו נבחרת הממשלה על-ידי הפרלמנט, כמו אצלנו, ראש-הממשלה הוא הבוחר בשרים. לא יעלה שם על דעת איש לכפות עליו שר הנחשב בעיניו לכסיל, לרמאי, לסגיל או לרביב.

במציאות של ישראל, פירוש הדבר שכל מפ"ם לגה קואליציונית תגיש לראש-הממשלה המיועד רשימה שתכלול לפחות שניים-שלושה מועמדים לכל כהונת שר, כדי שראש-הממשל-מש" לה יבחר מתוכה את המועמדים הנראים לו.

הגברת גולדה מאיר, שתועמלניה מכריזים עליה כעל "אשה חזקה", היא באמת כזאת — תדרוש-נא להנהיג על-שיו — מייד — שיטה זו.

את הקשיחות העלילית שהיא מגלה כלפי כל מי שמעלה על דעתו את הרעיון הנוראי שיתכן שלום במרחב — מוטב שתפעיל כלפי שותפיה לשלטון.

כדי שתהיה ממשלה בישראל, ולא אוסף של עסקנים עתירי-זיתק או נציגי קביעות-לחין.